23/01/2021

Κραυγή αγωνίας από έναν Ιεραπόστολο

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

“Η φωτογραφία που βλέπετε αδέλφια μου δεν είναι μια ψεύτικη εικόνα αλλά είναι η πραγματικότητα μιας κατηγορίας ανθρώπων ανάμεσά μας” τονίζει σε κείμενό του με τίτλο η “Κραυγή ενός Ιεραποστόλου” ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Γουινέας Αρχιμανδρίτης π. Αθανάσιος Καγιέμπε.

Στο κείμενο που δημοσιεύεται στη σελίδα στο facebook “Ιεραποστολικά βήματα στη Δυτική Αφρική” ο π. Αθανάσιος αναφέρεται στην κατάσταση που βρίσκονται καθημερινά τα παιδιά στην Αφρική τα οποία υποφέρουν όπως χαρακτηριστικά σημειώνει από έναν μόνιμο και θανατηφόρο ιό, αυτόν την “πείνας”.

“Δόξα τω Θεώ υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που γνωρίζουν τι σημαίνει ανθρωπιά. Οι Σαμαρείτες, η νεολαία της Ιεραποστολης μας που έχουν κάνει δική τους την υπόθεση αυτή παρά τις δύσκολες συνθήκες που βιώνουν και έχουν βγει στους δρόμους να κινητοποιήσουν τους πάντες ώστε αυτά τα αθώα παιδιά να βρούνε το χαμόγελο που τους στερήθηκε εξαιτίας ίσως του εγωισμού μας και βρέθηκαν

άθελά τους πεταμένα στους δρόμους, στις στοίβες των σκουπιδιών, είτε λόγω του εμφυλίου πολέμου που ταλαιπώρησε την περιοχή, είτε από την αδυναμία της νεαρής μητέρας που έμεινε έγκυος εξαιτίας βιασμού", αναφέρει σε άλλο σημείο.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙ:

Όταν όλος ο κόσμος ξεχνιέται, τρελαίνεται, ανησυχεί και θρηνεί για τα πλήγματα του κοροναϊού, υπάρχουν όμως κάποιοι ιεραπόστολοι που φτάνουν παντού και βρίσκουν στο πουθενά ένα παράπηγμα γεμάτο ορφανά παιδιά, παιδιά με αγνές ψυχές που βρέθηκαν σε μια δύσκολη κατάσταση χωρίς γονείς, αδέλφια, συγγενείς, και να λέγονται αυτά τα αγνά πλάσματα "ορφανά".

Σε τι φταίνε αυτά τα αθώα πλάσματα; Αυτά τα παιδιά που βλέπετε στη φωτογραφία αντιμετωπίζουν ένα θανατηφόρο ιό αυτόν της "πείνας" και όπως βλέπετε πραγματικά πεινάνε, η πείνα τους άρπαξε με τον χειρότερο τρόπο το χαμόγελό τους, δεν μπορούν να χαμογελάσουν επειδή εμείς τους αγνοούμε. Κρίμα! Κρίμα διότι δεν είναι ο κορονοϊός που τους στέρησε τα χαμόγελά τους αλλά η έλλειψη ενός πιάτου φαγητού...Μήπως είναι άδικο; Ποιος μπορεί να δώσει μια ευκαιρία σε αυτά τα παιδιά που βρίσκονται στην παράγκα που λέγεται Ορφανοτροφείο να αποκτήσουν χαμόγελο και ελπίδα; Δηλαδή αυτά τα παιδιά καταδικάστηκαν να ζούνε χωρίς χαμόγελο έτσι απλά επειδή είναι από άλλη ήπειρο; Επειδή ανήκουν σε άλλο πλανήτη ή επειδή έχουν άλλο χρώμα; Υψωνω τη φωνή μου και βροντοφωνάζω με αγωνία προς κάθε κατεύθυνση να βοηθήσουμε αυτά τα αθώα θύματα. Δόξα τω Θεώ υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που γνωρίζουν τι σημαίνει ανθρωπιά. Οι Σαμαρείτες, η νεολαία της Ιεραποστολης μας που έχουν κάνει δική τους την υπόθεση αυτή παρά τις δύσκολες συνθήκες που βιώνουν και έχουν βγει στους δρόμους να κινητοποιήσουν τους πάντες ώστε αυτά τα αθώα παιδιά να βρούνε το χαμόγελο που τους στερήθηκε εξαιτίας ίσως του εγωισμού μας και βρέθηκαν άθελά τους πεταμένα στους δρόμους, στις στοίβες των σκουπιδιών, είτε λόγω του εμφυλίου πολέμου που ταλαιπώρησε την περιοχή, είτε από την αδυναμία της νεαρής μητέρας που έμεινε έγκυος εξαιτίας βιασμού.

Κανένα παιδί δεν επέλεξε να έρθει στον κόσμο και να βρεθεί σε αυτή την απάνθρωπη κατάσταση. Το χειρότερο είναι ότι αυτά τα αθώα παιδιά που είδα να ζουν σε άθλιες συνθήκες, μου έτριξαν τα κόκαλα και αισθάνθηκα άσχημα διότι κοιμούνται στο πάτωμα μαζεμένα σαν κοπάδι ενώ κάποιοι άλλοι αλλάζουν εποχιακά παπλώματα, στρώματα και κρεβάτια χωρίς να εκτιμήσουν τίποτε. Και όμως, αυτά τα καημένα παιδιά αντιμετωπίζουν δύο φοβερούς ιούς: της πείνας και του κοροναϊού. Όταν χτυπά την πόρτα τους ο κοροναϊος βρίσκει αδύνατο το ανοσοποιητικό τους σύστημα και τους παίρνει ένα ένα από τον κόσμο, κλέβοντας τα όνειρά τους και το μέλλον τους που δεν κατάφεραν να ζήσουν. Μήπως είναι

άδικο; Εμείς είμαστε ευχαριστημένοι με τα λίγα που έχουμε; Τι ψυχή θα παραδώσουμε στον Κύριο και Θεό μας; Θα μας κρίνει όλους ο Θεός αν μείνουμε αδιάφοροι “πείνασα και δεν μου έδωσες φαγητό...” Όποιο καλό κάνεις στον αδελφό σου που βρίσκεται σε ανάγκη να ξέρεις οτι σε μένα τον Θεό σου το έκανες. Να μην γίνουμε ποτέ η αιτία των δακρύων ενός παιδιού διότι όταν κλαίει ένα παιδί μια φορά, χίλιες φορές δακρύζει ο Χριστός μας. Αυτά τα αθώα παιδιά μας καλούν να τους δώσουμε ευκαιρία να χαμογελάσουν και να κερδίσουν τη μάχη της πείνας με την αγάπη μας.